

Met *Brem en*
Snuut de duinen in

16 verhalen over natuurbeleving

Elly-Ann van Luxemburg
met illustraties van Ina Klomp-Meijer

Inhoud

1. Mist	5
2. Dorst	11
3. De bergeend	16
4. Poep	21
5. Vreemd	26
6. Parnassia	30
7. De zandhagedis	34
8. Ziek	39
9. Velletjes	44
10. Veren	48
11. Winterslaap	53
12. Huiler	57
13. De dwergmuis	63
14. Processie	68
15. Dood	73
16. Muziek	78
Activiteiten	84

Auteur

Elly-Ann van Luxemburg

Illustrator

Ina Klomp-Meijer

Vormgeving

Sabine van Winsen, De Grafische Keuken

ISBN 978 90 83140 70 4

NUR 277

© 2021 Levendig Uitgever

www.levendiguitgever.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1 *Mist*

Brem kijkt voorzichtig naar buiten vanuit het konijnenhol. Is het veilig genoeg om naar zijn vriend Snuit te gaan? Wat is dat nou? Brem ziet helemaal niks!

Alles is weg!

Waar is de boom, die hij altijd ziet staan in de verte? Waar is de heuvel?

Brem duikt het hol in en vindt zijn moeder in één van de gangen.

'Mam, kom mee. Er is buiten zoiets gekks aan de hand!'

'Wat dan, Brem? Ik heb zoveel te doen.'

'Maar mam, buiten is alles weg. De boom, de heuvel, alles!'

Brems moeder schrikt.

'Ik loop met je mee.'

Als Brems moeder haar kop voorzichtig naar buiten steekt, begint ze te lachen.
'Brem, heb je me hiervoor laten komen? Dat is mist. De wolken hangen zo laag, dat ze de boom en de heuvel bedekken. Die zijn er allemaal nog hoor!'
'Hoe kan ik nou alles terugvinden, mama. Ik wil gaan spelen.'
'Loop eens een stukje, dan zie je vanzelf wat er gebeurt.'
Al na een paar stapjes ziet Brem heel vaag de heuvel en nog ietsje verderop de boom.
'Ik snap het! Ik duw de wolken gewoon opzij als ik loop.'
'Klopt, Brem,' zegt zijn moeder, terwijl ze het hol weer induikt.

Brem loopt langzaam verder. Hoe komt hij bij het hol van Snuit en hemzelf? Wacht eens. Ziet hij daar niet een stukje van de dennenboom waar ze afspraken toen ze nog geen eigen hol hadden? Daaronder ziet hij vaag iets oranje! Zou het ...?
Zachtjes probeert hij: 'Snuit?'
Snuit kijkt om. 'Brem! Geweldig dat je hierheen bent gekomen. Hoe kunnen we nou ons hol terugvinden in deze mist?'

'Hoe weet jij dat dit mist heet?' vraagt Brem verbaasd.
'Dat heeft mijn vader me verteld. Ik dacht eerst dat er iets raars gebeurd was.'
'Ik ook,' antwoordt Brem. 'Mijn moeder heeft het uitgelegd.'

'Wat kunnen we doen in deze mist?' denkt Snuit hardop.
Ze liggen naast elkaar op het heuveltje bij de dennenboom. De onderste tak met dennennaalden zien ze nog net.
'Kijk eens,' wijst Brem, 'zie je dat grote spinnenweb? Er hangen allemaal kleine druppeltjes in. Het web is nu veel beter te zien dan dat web waar we die vlinder uit gered hebben.'
'Prachtig,' vindt Snuit.
'Zouden die druppeltjes uit de wolken komen, net als regendruppels?' vraagt Brem zich af.
Snuit denkt dat Brem wel eens gelijk kan hebben.

Ze besluiten om een hoge stapel te bouwen van dennenappels. De stapel wordt zo hoog dat hij omvalt.

'Roetsj!' Op dat moment stuift iets razendsnel langs hen de dennenboom in. 'Pluim!' roepen ze tegelijk. Maar Pluim is al verdwenen. Ze horen wat gescharrel. Daar komt eerst het kopje tevoorschijn uit de mist, gevolgd door de rest van hun eekhoornvriend Pluim, terwijl hij langs de stam van de boom omlaag klimt. 'Ik zocht jullie al bij jullie eigen hol,' hijgt Pluim. 'We kunnen ons hol niet vinden in de mist,' antwoordt Snuit. Pluim snapt dat wel. Brem en Snuit kunnen niet omhoog klimmen zoals hij. 'Bovenin is geen mist,' legt hij uit. 'Ik kan nog steeds gewoon van de ene boomtop naar de andere springen.'

Brem ligt na te denken met zijn kop op zijn voorpoten. 'Kun jij de weg wijzen naar ons hol? Ga jij dan door de boomtoppen en roep je naar ons welke kant we op moeten?' Pluim wil dat wel doen en ze gaan op weg.

Wat goed dat Pluim af en toe roept waar ze heen moeten. Dat werkt prima. De mist schuift met hen mee. 'Daar is ons hol!' wijst Brem en ja hoor, Pluim zit daar al te wachten.

Ze spelen tikkertje met zijn drieën. Dat is best moeilijk in de mist. 'Ik ga er weer vandoor!' roept Pluim na een tijdje. Hij springt een boom in en is verdwenen. Brem en Snuit rillen. 'Hé, Snuit, jij hebt allemaal druppeltjes water tussen je haren!' ziet Brem. 'Jij ook!' merkt Snuit. Snuit begint te schudden tot het water in het rond vliegt. 'Het regent!' roept Brem en doet hem na. Moe van het schudden gaan ze in hun hol liggen.

'Ik krijg honger,' zegt Snuit. 'Laten we teruggaan.' Brem knikt. 'Ik denk dat we hier vandaan kwamen,' wijst hij. Ze lopen een tijdje. De mist is nog steeds heel dicht. Ze zien de bomen pas als ze er vlak voor staan.

'Hierheen, Brem!' roept Snuit. 'Nee, ik denk hierheen,' hoort hij Brem van wat verder weg roepen. 'Wacht, Brem, we moeten wel bij elkaar blijven, anders verdwalen we!' 'We zijn al verdwaald, geloof ik,' zegt Brem, die opeens naast Snuit staat. 'Laten we zachtjes praten, misschien zitten er roofdieren vlakbij. Dat is gevaarlijk,' zegt Snuit fluisterend. 'Ik ben een beetje bang.' 'Ik ook.'

'Laten we onder deze struik kruipen, dan kunnen we een beetje rusten,' stelt Brem voor. Tegen elkaar aan gaan ze diep onder de struik liggen en vallen tenslotte in slaap.

Snuit wordt als eerste wakker en stoot Brem aan.

'Brem, Brem, kijk eens wat er gebeurd is terwijl we sliepen!'

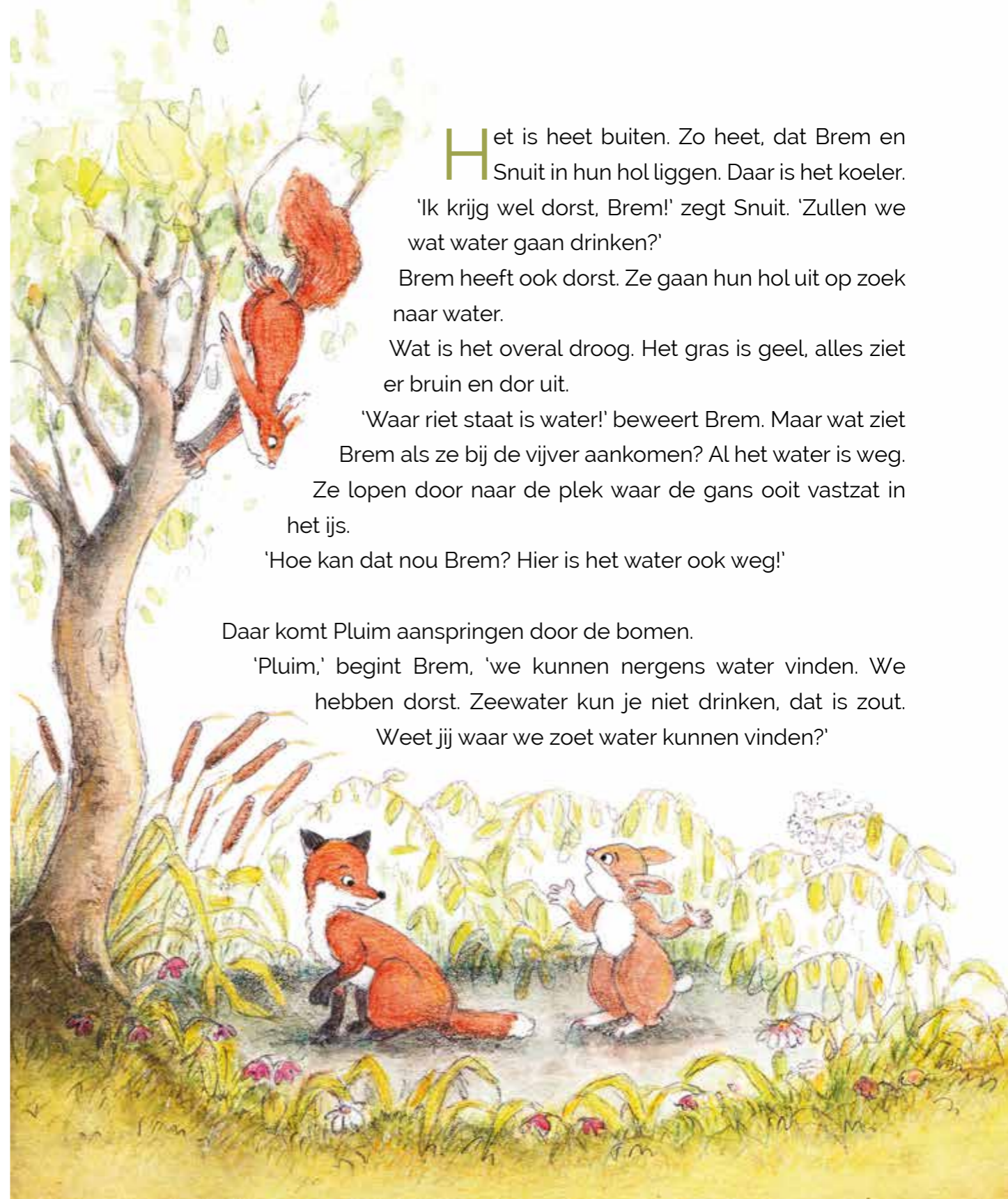
Brem ziet het al. De mist is weg.

Voorzichtig komen ze uit hun schuilplaats tevoorschijn en geloven hun ogen niet. Ze zijn precies onderaan het heuveltje met de grote dennenboom gaan slapen. Vlakbij huis! Wat een geluk! Gauw rennen ze met rammelende maagjes naar hun eigen hol.

'Tot morgen!' roepen ze nog naar elkaar.

2 Dorst

Het is heet buiten. Zo heet, dat Brem en Snuit in hun hol liggen. Daar is het koeler.

'Ik krijg wel dorst, Brem!' zegt Snuit. 'Zullen we wat water gaan drinken?'

Brem heeft ook dorst. Ze gaan hun hol uit op zoek naar water.

Wat is het overal droog. Het gras is geel, alles ziet er bruin en dor uit.

'Waar riet staat is water!' beweert Brem. Maar wat ziet Brem als ze bij de vijver aankomen? Al het water is weg. Ze lopen door naar de plek waar de gans ooit vastzat in het ijs.

'Hoe kan dat nou Brem? Hier is het water ook weg!'

Daar komt Pluim aanspringen door de bomen.

'Pluim,' begint Brem, 'we kunnen nergens water vinden. We hebben dorst. Zeewater kun je niet drinken, dat is zout.

Weet jij waar we zoet water kunnen vinden?'